

стилъ, заклехъ го въ името на баща си да ги прости за обидата, която му сторили. А Юсифъ имъ дума: „Не бойте са! Вый помыслихте върху мене зло, а Богъ прѣобърнѣ цѣльта ви на добро! азъ ще хранѣ и васъ и челядитѣ ви.“ Тѣй ги той утѣши и говори съ тѣхъ съ голѣма кротость. И като живѣ сто и десетъ години и прѣдосѣщаше вече смъртнѣй си часъ, свика ги и имъ рече: „Ето азъ умирамъ; но Богъ не ще ва остави, но ще ви бѣде помощникъ и покровитель, и единъ день ще ви изведе отъ Египетъ въ онѣзи земя, която са закле да даде на отцытѣ ни. Молѣ ва слѣдователно да земете тогазы съ васъ си и коститѣ ми.“ Подиръ туй умрѣ спокойно. А тѣлото му са балзамира и са положи въ ковчегъ. (Быт. гл. 50).

§. 76. *Подиръ смъртъта на Юсифа Израилтянитѣ са притѣсняватъ.*

Между туй потомцытѣ на Иакова, Евреитѣ или Израилтянитѣ са умножихъ толкъозъ, щото множеството имъ вдѣхваше страхъ въ сърцата на Египтянитѣ. А като стѣпи на прѣстолтътъ другѣй царь, който нито Юсифа бѣ видѣлъ, нито благодареніята му помнѣлъ, тогази той, зе да поврежда и унижава Евреитѣ, първо ги присилваше на тежка работа, а послѣ издаде заповѣдь да давятъ въ Нилъ сичгытѣ имъ новорождены мжжкы дѣца. (Исход. гл. 1).

§. 77. *Ражданіето на Мойсея; 3737 год. отъ създаіето на свѣтътъ.*

Една Еврейка роди мжжко дѣте и искаше да го опази, защото го видѣ хитро. И тѣй три мѣсеца го кри;